

Fleertal er derimod ikke villig til at bevillge Blindeinstituttet Mere end 5,000 Rbd. Vi antage, at den Forøgelse, som ligger indenfor de 5,000 Rbd., maa være saa stor, at der derigjennem vil kunne staffles Lægen noget Mere end hidtil, og skulde dette ikke lade sig gjøre, ja da kunde der jo blive Tale om at forhøje hans Løn gjennem Forslag om et personligt Tillæg til ham paa Finantsloven. Jeg vil ikke sige, at den Forøring, der gjøres af Lægen om højere Løn, staaer for Fleertallet, som absolut ubillig, men derfor er det ikke givet, at man bør bevillge Beløbet for bestandig til Institutet. Det er muligt, at den nuværende Læge, som i en længere Aarrække har virket ved Anstalten, bør have et Tillæg, som bliver et Slags Alderstillsæg, men at dog den mindre Sum, 300 Rbd., i Almindelighed vil være tilstrækkelig som Honorar til en Læge og navnlig i Begyndelsen af hans Lægevirkksomhed. Udvalgets Mindretal holder derimod fast paa Ministeriets Forslag.

Førmanden: Den ærede Ordfører bemærkede, at Vædringsforslaget under Nr. 16 kun vilde komme til Afstemning, forsaavidt Forslaget under Nr. 15 forfæstedes. Jeg maa i den Anledning minde om, at efter fast Forretningsgik her, blive Vædringsforslag til en Paragraph afstemte først, og at Vædringsforslag om, at en Paragraph skal udgaae, blive afgjorte ved Afstemning over selve Paragraphen. Skjondt Forslaget under Nr. 15 er opstillet som principalt, seer jeg dog ikke rettere, end at enhver af de forskjellige Meninger, der ere repræsenterede i de forskjellige Forslag, vil komme til sin fulde Ret ved at følge den sædvanlige Stil, som jeg ikke troer, der er Grund til at fravige.

Th. Nielsen: I Anledning af Forslaget under Nr. 18 skal jeg tillade mig at sige et Par Ord, navnlig foranlediget ved, at det i Motiverne udtales, at der ingen Grund findes til at nedlægge et Seminarium, saasom det har viist sig, at de Elever, der forberedes ad privat Vej, langfra kunne maale sig med dem, der forberedes ved Statsseminarierne. Jeg troer, at denne Dom er noget forhastet,

og jeg behøver blot i saa Henseende at henvise til, at det er gaaet Friseminarierne bedre iaar; de have endda ikke givet et saa daarligt Resultat, og navnlig ved den første Halvdeel af Examen, og det er nok muligt, at deres Elever kunne maale sig med Eleverne fra Statsseminarierne. Selv om man imidlertid gaaer ud fra, at Statsseminarierne ere de bedste, seer jeg dert ingenlunde nogen Grund til ikke at nedlægge dem. Jeg vilde meget have ønsket, at Udvalget var gaaet videre, end det er gaaet, thi naar jeg eftertænker, at Eleverne ved samtlige Seminarier kun ere 234, medens der alene i Sællinge for en Deel Aar tilbage — jeg troer det var i 1863 — var omtrent 100 Elever, som bleve ligesaa godt undervist og fik ligesaa gode Charakterer som Eleverne den Dag idag, da deres Tal er gaaet ned til 46, synes det mig, at der hert ligger et Bevis for, at eet Seminarium i Sjælland og eet paa Særne vilde være tilstrækkeligt. Dette vilde have tilfølg, at disse to Seminarier kunde udstyres rigeligere og forsynes bedre med Lærere, idet Beføstningen ved Bedligeholdelsen af de mange Bygninger og de Apparater, som hører til et Seminarium, falde bort, og denne rigere Udvikling og Udstyrelse vilde da komme de Elever tilgode, som søge Statsseminarierne. Naar man altsaa, staaende paa Statsseminariernes Grund, troer, det er bedst, at de bibeholdes, mener jeg derimod, man maa komme til det Resultat, at det ialfald er bedst at nedlægge det, hvis Nedlæggelse her er foreslaet. Jeg har ialfald den Mening, at det er et Spørgsmaal, om man derved er gaaet vidt nok her.

Brig: Det første af de Punkter under dette Afsnit, hvort jeg afviger fra Udvalgets Fleertal, er det, som nu blev bragt paa Bane af den ærede sidste Taler, og som angaaer Nedlæggelsen af et af de offentlige Seminarier. Hvis der ikke fremkommer Mere derom, end hvad der allerede er udtalt, skal jeg ikke indlade mig paa det store Spørgsmaal om Statsseminarierne og Friseminarierne, som her saa ofte er behandlet. Jeg troer imidlertid, at den ærede sidste Taler vilde have gjort